Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central– Mihaela Scripliuc
Dosarul nr. 2r-1436/25; PIGD nr. 2-25075932-02-25r-21072025

D E C I Z I E

22 septembrie 2025 mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru**

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 iunie 2025, prin care s-a respins demersul executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Constantin Victor Țurcan,–

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

În data a 26 mai 2025, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a depus demers cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a țării pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Constantin Țurcan.

În motivarea demersului a indicat că, în procedura de executare silită se află documentul executoriu nr. 2-841/2024 din 28 iunie 2024 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu privire la încasarea de la Constantin Țurcan în beneficiul lui Marin Potlog datoria în sumă de 5730 lei, dobânda de întârziere în sumă de 569,55 lei, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3000 lei, cheltuieli de judecată în sumă de 382,60 lei.

A menționat că, întru asigurarea executării titlului executoriu, au fost întreprinse măsuri de executare prevăzute de lege, inclusiv aplicarea sechestrelor asupra conturilor bancare ale debitorului deschise la instituții financiare licențiate: BC „OTP Bank” SA, BC „Victoriabank” SA, BC „Fincombank” SA, precum și la furnizorii de plăți SRL „Paymaster” și SRL „Paynet Services”.

Afirmă că, în urma acestor măsuri, s-a constatat că, debitorul nu dispune de mijloace financiare suficiente în conturile bancare și nu deține bunuri mobile sau imobile înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova ce pot fi urmărite silit, conform bazei de date CNAM, debitorul nu este angajat și nu figurează în calitate de persoană asigurată.

A relatat că, încheierea de intentare a procedurii de executare și copia titlului executoriu au fost expediate la adresa de domiciliu a debitorului, cu confirmare de primire, însă până în prezent acesta nu a întreprins nici o acțiune de executare benevolă a obligației.

Susține că, există indicii temeinice că, debitorul continuă să se deplaseze peste hotarele țării, fapt ce presupune disponibilitatea unor resurse financiare pe care acesta le direcționează în

scopuri personale, în detrimentul obligației sale de plată stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Invocă că, potrivit celor menționate supra, este evident faptul că, Constantin Țurcan se eschivează de la executarea obligației, cunoscând despre faptul că, deține o datorie nestinsă față de creditorul Marin Potlog, profită de faptul că, nu deține cu drept de proprietate pe teritoriul Republicii Moldova careva bunuri ce pot fi urmărite, circulă peste hotarele țării ignorând faptul că, deține o hotărâre de judecată irevocabilă neexecutată, fapt ce face dificilă sau chiar imposibilă executarea documentului executoriu, în acest caz, reprezentantul creditorului, avocatul Alexei Lungu a înaintat o cerere cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Constantin Țurcan.

Accentuează că, comportamentul debitorului reflectă o atitudine vădită de eschivare de la executarea titlului executoriu, fapt ce face rezonabilă aplicarea unei măsuri excepționale - interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova pe o durată de 6 luni, în vederea determinării acestuia de a participa activ la procedura de executare silită și de a-și onora obligațiile legale.

A notat că, această măsură este proporțională și justificată în raport cu scopul urmărit, nefiind aplicată ca o sancțiune, ci ca un instrument procesual necesar în cadrul executării silite, în contextul lipsei altor mijloace de constrângere eficace.

Totodată a relatat că, deși aplicarea interdicției de a părăsi țara este o măsură excepțională de executare silită, aceasta este unica măsură existentă la etapa actuală ce ar duce la executarea documentului executoriu, întrucât această măsură urmează a fi utilizată nu ca o sancțiune, ci prevede în sine prezența debitorului la procedura de executare silită și urmărirea directă a mijloacelor financiare ale debitorului Constantin Țurcan, evitându-se utilizare acestora în deplasări ale debitorului în afara teritoriului RM, ci în scop ca acestea să fie îndreptate întru stingerea datoriei conform documentului executoriu.

Astfel, solicită admiterea demersului și aplicarea în privința lui Constantin Țurcan a interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 03 iunie 2025, s-a respins demersul executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Constantin Victor Țurcan.

I.II. Recursul declarat: În data de 27 iunie 2025 executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 03 iunie 2025, prin care s-a respins demersul executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Constantin Victor Țurcan, ca neîntemeiat.

Argumentează că, la data de 03 iunie 2025, Judecătoria Chișinău, sediul Central, prin încheiere a respins demersul executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae, referitor la aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova pe o durată de 6 luni în privința debitorului Țurcan Constantin în cadrul procedurii de executare silită.

Această încheiere nu i-a fost comunicată nici prin mijloace electronice, nici prin poștă clasică, astfel cum impune cadrul procesual, doar întâmplător, la data de 25 iunie 2025, a aflat despre existența actului menționat, accesând Portalul Instanțelor de Judecată.

De astfel, solicită repunerea în termenul de declarare a recursului, întrucât dreptul său la exercitarea unei căi de atac a fost afectat de lipsa comunicării actului contestat.

Apreciază încheierea emisă ca fiind eronată, neîntemeiată și pasibilă a fi anulată de către instanța ierarhic superioară, ori la examinarea demersului executorului judecătoresc instanța de

judecată, a interpretat în mod eronat norma de drept material și anume art. 64 Cod de executare fapt ce constituie temei de recurs în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă.

În acest context, reiterează că instanța a motivat faptul că executorul judecătoresc nu a demonstrat prin probe pertinente că, în pofida măsurilor întreprinse, executarea de mai departe este imposibilă, fiind astfel necesară aplicarea acestei măsuri de asigurare suplimentare. În acest sens nu a prezentat nici un proces - verbal cu privire la contravenție în baza art.318 alin. (1) CC al RM.

La fel reiterează că instanța a constatat că executorul judecătoresc a prezentat probe insuficiente fără să întreprindă și alte acțiuni (autorizarea pătrunderii forțate, anunțarea în căutare, etc).

Menționează că art. 64 alin. (1) Cod de executare, prevede că interdicția de a părăsi țara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, iar întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și autorizarea pătrunderii forțate și anunțarea în căutare nefiind condiții obligatorii până la înaintarea demersului în instanța de judecată cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara.

Consideră că nici unul din argumentele prevăzute de instanță nu sunt stabilite drept a fi obligatorii în art. 64 Cod de executare, necesare pentru solicitarea aplicării interdicției de a părăsi țara, mai mult ca atât, instanța nu a indicat norma de drept care ar prevede astfel de cerințe obligatorii pentru executorul judecătoresc, prin care fapt a încălcat art. 270 (1) lit. e) Cod de procedură, ce prevede că încheierea trebuie să facă trimitere la legea guvernantă.

Mai mult ca atât, invocă că refuzul instanței de a admite măsura solicitată de executor prejudiciază dreptul creditorului de a beneficia de executarea hotărârii judecătorești, aducând atingere principiului executării efective a hotărârilor judecătorești, garantat de art. 6 par. 1 din CEDO și jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Inexistența unor garanții reale sau a altor forme de constrângere eficientă din partea debitorului poate transforma întreg procesul de justiție într-o simplă formalitate, iar lipsa interdicției de a părăsi țara face ca debitorul să fie liber de orice responsabilitate în raport cu obligațiile legale ce îi revin.

În drept, întemeiază recursul pe prevederile legale ale art. 44, 66, 67, 72 din Cod de executare; 116, 270, 423-426, 432 Cod de procedură civilă al RM și solicită repunerea în termenul de declarare a recursului, în condițiile în care încheierea contestată nu a fost comunicată subsemnatului, admiterea recursului declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 iunie 2025, casarea încheierii atacate în integralitate, adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie admis demersul executorului judecătoresc și să se dispună aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova pe un termen de 6 luni în privința debitorului Țurcan Constantin.

I.III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Astfel, ținând cont de faptul că, la materialele cauzei lipsește confirmarea expedierii **și recepționării încheierii instanței de fond** emise la 3 iunie 2025, prin depunerea cererii de recurs la 27 iunie 2025, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art. 425 Cod de procedură civilă al RM.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și

altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului judecare a recursului şi despre faptul că se va examina fără participarea părţilor**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs,** prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă (în continuare „CPC al RM"), recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă al RM instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art. 11 din Codul de executare al RM, sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: a) titlurile executorii eliberate de instanţa de judecată în condiţiile legii;

În temeiul art. 22 alin. (1) lit. x) din Codul de executare, **executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărîrii judecătoreşti.**

În temeiul art. 22 alin. (2) Cod de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanţilor la procesul de executare drepturile şi obligaţiile lor.

În temeiul art. 44 alin. (3) din Codul de executare, **debitorul este obligat să execute documentul executoriu, să declare în scris, pe propria răspundere, executorului judecătoresc, la solicitarea acestuia, toate veniturile,** drepturile de creanţă deţinute şi bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părţi, în devălmăşie sau care sînt gajate, precum şi locul aflării lor. Aceeaşi obligaţie revine şi conducătorilor, contabililor şi fondatorilor persoanei juridice debitor. Nerespectarea acestei obligaţii atrage răspunderea prevăzută de lege.

În conformitate cu art. 64 alin. (1) Cod de executare, interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, **doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu**, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers.

În conformitate cu art. 27 din Constituție, dreptul la libera circulație în țară este garantat. Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară. Dreptul la libera circulație este protejat, de asemenea, de art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 13 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Orice limitare a dreptului persoanei la libera circulație, la caz interdicția de a părăsi țara, trebuie să corespundă anumitor exigențe de ordin material și procedural, care să garanteze proporționalitatea acesteia cu scopul urmărit. Aplicarea interdicției de a părăsi țara este o măsură excepțională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu și se aplică doar după ce s-a dovedit faptul că alte măsuri de executare nu au dus la executarea documentului executoriu.

Colegiul civil reține inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că, „consemnarea la reşedinţă (domiciliu)”, adică impunerea obligaţiei de a nu o părăsi - într-o regiune determinată constituie o restricţie la libertatea de a circula şi de a-şi alege în mod liber reşedinţa, constatând astfel încălcarea art.2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului (a se vedea f. d. Comis. EDH, 13 decembrie 1984, nr. 10078/1982, * c/France, DRnr. 41, p. 103).

În acest context, instanța de judecată reține că, prin natura juridică a instituției interdicției de a părăsi țara, este interzisă aplicarea arbitrară a unei astfel de măsuri, care determină limitarea persoanei în libertatea acestuia la libera circulație precum pe teritoriul Republicii Moldova, precum și în afara teritoriului statului.

Astfel, având în vedere că oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa, instanța de judecată dă apreciere și verifică în ce măsură executorul judecătoresc a probat aplicarea eficientă a tuturor măsurilor de asigurare și executare a documentului executoriu, ieșirea debitorului de pe teritoriul RM și **legătura de cauzalitate dintre părăsirea teritoriului statului și neexecutarea documentului executoriu și respectiv, existența unui risc în acest sens, respectiv, dacă pentru executarea obligațiilor civile, este sau nu justificat a limita persoana în dreptul de a circula liber.**

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

Astfel, în baza materialelor procedurii de executare silită, prezentate de către executorul judecătoresc la demers, prima instanță a constatat că în procedura de executare a executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu, spre executare silită se află documentul executoriu nr. 2-841/2024 din 28 iunie 2024 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu privire la încasarea de la Constantin Țurcan în beneficiul lui Marin Potlog a datoriei în sumă de 5 730 lei, dobânda de întârziere în sumă de 569,55 lei, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3 000 lei, cheltuieli de judecată în sumă 382,60 lei (f.d. 5).

Prin încheierea nr. DEX240808008440-15555 din 08 august 2024, de către executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a fost intentată procedura de executare, fiind aplicate și măsurile de asigurare a executării documentului executoriu (f.d. 6, 7).

Potrivit informației din baza de date SIC „Acces Web”, domiciliul debitorului Constantin Țurcan este în mun. Chișinău, or. Codru, str. Costiujeni 15/2, ap. 23, adresă indicată și în titlul executoriu (f.d. 16).

Totodată, corespondența expediată de către executorul judecătoresc la adresa de domiciliu a debitorului Constantin Țurcan a fost returnată cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 20, 22).

Conform comunicatelor informative eliberate de instituțiile financiar-bancare din RM, s-a stabilit că pe conturile debitorului Constantin Țurcan au fost aplicate sechestre, însă acesta nu dispune de mijloace financiare în cont (f.d. 9-11).

Potrivit informației din Registrul de stat al transporturilor, debitorul Constantin Țurcan nu deține cu drept de proprietate mijloace de transport înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova (f.d. 14).

Din baza de date SIC „Acces Web” rezultă că, debitorul Constantin Țurcan nu figurează în calitate de administrator/fondator al societății comerciale (în comandită, în nume colectiv, cu răspundere limitată) înregistrate în Registrul de stat al persoanelor juridice (f.d. 15).

Potrivit informației Departamentului Cadastru, Agenția Servicii Publice, debitorul Constantin Țurcan nu deține cu drept de proprietate bunuri imobile înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova (f.d. 23).

La fel, conform informației publicate de către Poliția de Frontieră a RM, debitorul Constantin Țurcan a traversat frontiera de stat în direcția „intrare” la 05 februarie 2025, informația fiind prezentată pentru perioada 08 august 2024 – 22 mai 2025 (f.d. 24).

În data de 18 decembrie 2024 reprezentantul creditorului, avocatul Alexei Lungu, s-a adresat executorului judecătoresc cu cerere prin care solicită de a fi aplicată în privința debitorului Constantin Țurcan a interdicției de părăsire a hotarelor țării (f.d. 18).

Astfel, invocând eschivarea debitorului de la executarea obligației, cât și faptul că părăsirea hotarelor Republicii Moldova ar face imposibilă sau dificilă executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a înaintat în instanță un demers, prin care a solicitat aplicarea față de debitorul Constantin Țurcan a interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni.

Reieșind din cele menționate, prima instanță a constatat că, deși executorul judecătoresc în scopul asigurării executării documentului executoriu, a întreprins un șir de acțiuni și investigații în conformitate cu prevederile Codului de executare, nu a prezentat probe ce ar confirma faptul efectuării tuturor măsurilor prevăzute de lege pentru asigurarea executării documentului executoriu, și conchide lipsa temeiurilor care ar justifica imposibilitatea sau dificultatea executării hotărârii judecătorești.

În același timp, prima instanță a constatat că, deși executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a solicitat aplicarea interdicției de părăsire a țării pe numele debitorului, care este cea mai severă măsură de asigurare a executării, executorul nu a întreprins toate măsurile necesare, reținând că, la materialele demersului lipsesc înscrisuri, ce ar confirma că, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a efectuat ieșirea la fața locului la adresa de domiciliu a debitorului sau a discutat cu părinții/rudele acesteia, că debitorul Constantin Țurcan nu este angajat în câmpul muncii, iar plecarea debitorului Constantin Țurcan din țară poate compromite șansele de a percepe suma datoriei potrivit documentului executoriu, precum și că lipsesc înscrisuri care să ateste că debitorul Constantin Țurcan ar fi fost anunțat în căutare.

Astfel, reieșind din faptul că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept de constatare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil consideră necesar să respingă recursul ca fiind neîntemeiat.

Colegiul reiterează că, prin natura juridică a instituției interdicției de a părăsi țara, aceasta constituie elemente ale dreptului persoanei la libertatea de circulație și care, prin aplicarea arbitrară a unei astfel de măsuri, determină limitarea persoanei în libertatea acestuia la libera circulație precum pe teritoriul Republicii Moldova, precum și în afara teritoriului statului.

În acest sens, este întemeiat a reține inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia în speța Reiner vs Bulgariei (hotărârea nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că „...din principiul proporționalității reiese că restricția privind dreptul de a părăsi țara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmărește un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăsește țara ar putea compromite șansele de a percepe suma în cauză".

În cauza Battista vs Italia (02 decembrie 2004), CtEDO s-a pronunțat asupra măsurilor care restricționează libertatea de a părăsi un stat în baza existenței unei datorii deosebit de importante față de terț. În special, s-a constatat că articolul 2 § 2 din Protocolul nr. 4 îi asigură fiecărei persoane dreptul de a părăsi orice țară pentru orice altă țară la propria sa alegere și în care poate fi primită. Iar, refuzul instanțelor interne de a-i elibera un pașaport și decizia de a-i anula cardul de identitate pentru călătoriile în străinătate au constituit o ingerință în acel drept (vezi decizia din Peltonen, citată mai sus, p. 43, și hotărârile citate mai sus în Baumann, §§ 62-63; Napijalo, §§ 69-73; și Nalbantski, § 61).

Mai mult ca atît, în cauza Hliustov vs Russia (11 iulie 2013), CtEDO s-a pronunțat asupra măsurilor care restricționează libertatea de a părăsi un stat în baza existenței unei datorii deosebit de importante față de terț. În special, s-a constatat că articolul 2 § 2 din Protocolul nr. 4 îi asigură fiecărei persoane dreptul de a părăsi orice țară pentru orice altă țară la propria sa alegere și în care poate fi primită.

În această privință, Curtea Europeană a reiterat în repetate rânduri că, statul are obligaţia pozitivă să organizeze un sistem de executare a hotărârilor judecătoreşti, care să fie eficient atât în practică, cât şi în drept, precum şi să asigure executarea acestor hotărâri fără întârzieri nejustificate, în caz contrar acest fapt angajează responsabilitatea statului în temeiul articolului 6 §1 din Convenţia Europeană. Totuși, Curtea menționează că măsurile stabilite întru asigurarea executării efective a unei hotărîri judecătorești nu trebuie să aducă atingere drepturilor proclamate de art.2 Protocolul 4 CEDO, fiind necesare într-o societate democratică (pct.92 din hotărîrea citată supra).

Având în vedere că oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber și să-și aleagă în mod liber reședința sa, iar *executorul judecătoresc nu a probat aplicarea eficientă a tuturor măsurilor de asigurare şi executare a documentului executoriu, precum nici* **nu a prezentat probe pertinente și concludente privitor la ieșirea debitorului de pe teritoriul RM și legătura de cauzalitate dintre părăsirea teritoriului statului și neexecutarea documentului executoriu și respectiv, existența unui risc în acest sens**, Colegiul civil ajunge la concluzia că, pentru executarea obligațiilor civile, în circumstanțele în care nu se întrunesc condițiile legale, nu este justificat a limita persoana în dreptul de a circula liber.

Astfel, apreciind circumstanțele de fapt constatate și normele de drept reținute *supra*, în lipsa probelor care ar confirma că executorul judecătoresc a întreprins măsuri eficiente în vederea citării și comunicării intentării procedurii de executare, verificării și căutării debitorului,

precum și privitor la **ieșirea debitorului de pe teritoriul RM și legătura de cauzalitate dintre părăsirea teritoriului statului și neexecutarea documentului executoriu și respectiv, existența unui risc în acest sens**, Colegiul civil ajunge la concluzia legalității și temeiniciei încheierii primei instanțe, prin care a fost respins neîntemeiat demersul executorului judecătoresc cu privire la aplicarea în privința debitorului a interdicției de a părăsi țara pentru un termen de 6 luni în temeiul art. 64 Cod de executare al RM.

În ceea ce privește argumentele recurentului întemeiate pe natura actelor de executare îndeplinite la etapa respectivă întru executarea documentului executoriu, Colegiul constată că se întemeiază pe aprecierea subiectivă a faptelor constatate în cadrul procedurii de executare și respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept. Or, în temeiul art. 64 alin. (1) Cod de executare, interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu. Context în care **executorul judecătoresc nu a argumentat și demonstrat că,** după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, **prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu,** respectiv nu se întrunesc cumulativ condițiile prevăzute de Lege pentru a aplicarea în privința debitorului a interdicției de a părăsi țara pentru un termen de 6 luni în temeiul art. 64 Cod de executare al RM.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, fără a da apreciere obiectivă faptelor și normelor de drept puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 3 iunie 2025.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 iunie 2025.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 iunie 2025, prin care s-a respins demersul executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Constantin Victor Țurcan.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Preşedintele completului, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Copia corespunde originalului, judecător raportor – Elena Bolocan